

Ho-spo-di-ne, Pa-ne náš, jak po-di-vu-hod-né je tvé jmé - no po ce - lé ze-mi!

R.
[Ž 8,2ab]

Ž 8

1. Když se zahledím na tvá nebesa, dí - lo tvých (pr - stů, * na měsíc, na hvězdy, kte - ré jsi (stvo - řil:
  2. Co je člověk, že na ně - ho (mys - líš, * co je smrtelník, že se o ně - ho (sta - ráš? **R.**
-
3. Učinils ho jen o málo menším, než jsou an - dě - lé, * ověnčils ho ctí a (slá - vou,
  4. dals mu vládnout nad dí - lem svých (ru - kou, * položils mu k no - hám všech - no: **R.**
-
5. Ovce i ve - ške - rý (do - by - tek, * k tomu i pol - ní (zví - řa - ta,
  6. ptáky na nebi a ry - by v (mo - ři, * vše, co se hemží na stez - kách (mo - ři. **R.**